

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie
De heer mr. F. Teeven
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 19 maart 2013

betreft Europese voorstellen bescherming persoonsgegevens

ons kenmerk 152226.01u

Geachte heer Teeven,

De vaste commissies voor Immigratie & Asiel / JBZ-raad en voor Veiligheid en Justitie hebben in hun vergaderingen van 26 februari, 5 maart en 12 maart 2013 gesproken over uw brief van 11 februari 2013 over de stand van zaken van de onderhandelingen over de EU-verordening gegevensbescherming en de richtlijn gegevensbescherming opsporing en vervolging.¹ De commissies leggen, op basis van inbreng van de fracties van de **VVD**, de **PvdA** en **D66**, graag de volgende vragen en opmerkingen aan u voor.

1. Samenhang richtlijn en verordening

In uw brief van 11 december 2012 aan de voorzitter van de Eerste Kamer² vermeldde u dat u tijdens de JBZ-Raad van oktober 2012 in Luxemburg erop heeft aangedrongen dat het werk aan beide instrumenten, dus ook aan de richtlijn, voortgang moet vinden. Uit het Europees Parlement komt echter het geluid dat de nieuwe richtlijn geen draagvlak lijkt te hebben in de Raad van ministers. Het debat richt zich voornamelijk op de verordening. Zonder richtlijn wordt terugggevallen op het Kaderbesluit bescherming persoonsgegevens. Het Kaderbesluit is echter nodig aan vervanging toe, aldus het Europees Parlement. De commissies steunen dit standpunt en zouden graag zien dat de richtlijn een kans van slagen heeft. Graag vernemen de commissies van u de bevestiging dat Nederland zich deze tegenwind niet laat welgevalen en zich nauwgezet blijft inspannen om de richtlijn tot stand te brengen.

2. Ruimte voor de publieke sector

Er is in de Raadswerkgroep van 14 en 15 november 2012 een discussie gevoerd over de keuze van het instrument, een verordening, en de consequenties die dat met zich meebrengt. Neder-

¹ Kamerstukken I 2012/13, 33 169, F. Zie ook dossier **E120003** en **E120004** op www.europapoor.nl.

² Kamerstukken I 2012/13, 33 169, E.

datum 19 maart 2013

ons kenmerk 152226.01u

blad 2

land heeft tijdens deze discussie herhaald voorstander te zijn van een verordening, maar aangegeven wel te verwachten dat deze voor de publieke sector op onderdelen de nodige ruimte biedt voor regelgeving door de lidstaten. Hoe moet deze behoefte aan extra ruimte worden begrepen? Kan de regering verduidelijken waarom zij die extra ruimte voor de publieke sector nodig acht? En op welke onderdelen precies?

3. Informatieverstrekking aan de betrokkene

In de Raadswerkgroep van 19 en 20 december 2012 heeft Nederland aangegeven grote aarzelingen te hebben bij het voorstel voor een actieve informatieverstrekking aan de betrokkene. Nederland is van mening dat een wettelijke regeling aan de betrokkene voldoende duidelijkheid kan bieden om te weten wanneer en in welke omstandigheden op zijn persoon betrekking hebbende gegevens verwerkt kunnen worden. De commissies vinden een wettelijke regeling alleen te beperkt. Het is een fictie te veronderstellen dat betrokkenen op de hoogte zullen zijn van de inhoud van een wettelijke regeling. Als geen aanvullende maatregelen worden getroffen in de sfeer van bijvoorbeeld voorlichting en communicatie naar betrokkenen, dan zullen betrokkenen in werkelijkheid niet op de hoogte zijn. Tegelijkertijd hebben de commissies begrip voor de belasting die een actieve informatieplicht zoals voorgesteld in de ontwerprichtlijn (artikel 11) voor de verantwoordelijke met zich meebrengt. De commissies verzoeken u tenminste te pleiten voor de mogelijkheid dat verantwoordelijken gemotiveerd compenserende waarborgen moeten treffen indien het voldoen aan de actieve informatieplicht voor een verantwoordelijke onevenredig belastend is.

Nederland wijst vooral op de praktische problemen rondom politieke en justitiële informatieverstrekking. De commissies menen dat het principe van informatieverstrekking moet blijven bestaan. Alle uitzonderingen die daarop gemaakt worden door de lidstaten, op basis van artikel 11 lid 4, zullen per geval goed moeten worden getoetst. Van geval tot geval zou bekeken moeten worden welke uitzonderingen van toepassing zijn op de informatieverstrekking in plaats van het automatisch toepassen van brede en wellicht vage uitzonderingsgronden. De functionarissen voor gegevensbescherming zouden hierin een rol kunnen spelen en zouden met een goed systeem kunnen komen om de informatieverstrekking in elke zaak zo volledig mogelijk van toepassing te laten zijn. Kunt u bevestigen dat u deze gedachtegang steunt en in de Raad van ministers zal willen bepleiten?

4. Recht van toegang van de betrokkene

Nederland heeft enige reserve bij de verplichting voor de lidstaten om de betrokkene een kopie te verstrekken van de persoonsgegevens die worden verwerkt (artikel 12 ontwerprichtlijn). Het is niet duidelijk hoe aan een dergelijke verplichting kan worden voldaan als het gaat om de banden met opgenomen telefoongesprekken of video-opnamen, zo is te lezen in de brief van 11 februari 2013. Dit kan omvangrijke gegevensbestanden betreffen, die minder eenvoudig kunnen worden gekopieerd. De commissies zien dit probleem niet, nu de stand van de techniek juist zodanig ver is gevorderd, dat gemakkelijk kopieën van opgenomen telefoongesprekken of video-opnamen kunnen worden gemaakt. Mocht dat toch op onoverkomelijke bezwaren stuiten,

datum 19 maart 2013

ons kenmerk 152226.01u

blad 3

dan moet altijd nog de mogelijkheid bestaan voor de betrokkene om deze banden bij de verantwoordelijke zelf af te luisteren of af te draaien. Graag ontvangen de commissies een reactie.

5. Doorgifte persoonsgegevens aan derde landen

De commissies hebben met belangstelling kennisgenomen van de passage in uw brief van 11 februari 2013 over de onderhandelingen over hoofdstuk V van de ontwerpverordening. Bij de regeling van de doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen speelt de vraag welke waarborgen er bestaan voor ingezetenen van de Europese Unie wier persoonsgegevens beschikbaar worden gesteld aan de autoriteiten van derde landen. Artikel 41 lid 2 sub a van de ontwerpverordening en artikel 34 lid 1 sub a van de ontwerprichtlijn noemen daarbij de effectieve mogelijkheden om administratief beroep of beroep in rechte in te stellen. Zullen deze mogelijkheden ook gerealiseerd kunnen worden als het derde land in kwestie de Verenigde Staten is? Wat betreft deze mogelijkheid doet zich vervolgens de vraag voor of de onderhandelingen over doorgeven van persoonsgegevens aan de Verenigde Staten niet in het teken zouden moeten staan van de reciprociteit, dat wil zeggen dat het gelijktijdig mogelijk wordt dat Europese landen over persoonsgegevens van Amerikaanse ingezetenen komen te beschikken. Komt de reciprociteit van de uitwisseling en de daarmee gepaard gaande waarborgen in verband met alle derde landen in het algemeen nog aan de orde, zo vroegen de beide commissies.

6. Cloud

Voor de opslag van data wordt gebruik gemaakt van de Cloud. De commissies willen wijzen op de risico's die dit met zich meebrengt, met name om de gegevens op een Cloud te zetten met jurisdictie van derde landen. Ook de directeur van het European Cybercrime Centre van politieorganisatie Europol stelt dat bedrijven voorzichtig moeten zijn als ze besluiten gegevens in de Cloud te bewaren. Er is een risico dat autoriteiten van derde landen de Cloud zien als een pool van gegevens over buitenlandse data subjects die hun land doorkruisen. Daarbij is het technisch vrij eenvoudig om hier een wiretap op te zetten. De commissies zouden in dit licht graag een waarschuwing uitvaardigen aan gebruikers en om toestemming willen vragen wanneer gebruikers hun data op Cloud servers zetten die onder de jurisdictie van derde landen staan.

7. Gedelegeerde regelgeving

Volgens de brief van 11 februari 2013 zet Nederland in op het schrappen van vrijwel alle bepalingen voor gedelegeerde bevoegdheden van de Europese Commissie. Nederland voorziet overregulering wanneer alle bevoegdheden zouden worden gebruikt. De commissies steunen de gedachten van Nederland om meer over te laten aan de samenleving zelf en/of de European Data Protection Board (EDPB) meer te betrekken bij de invulling van de verordening. Ook naar de mening van de commissies is de EDPB een geschikter orgaan om de nadere invulling van de verordening te organiseren. Graag vernemen de commissies hoe u aan deze gedachtegang verder gaat geven.

datum 19 maart 2013

ons kenmerk 152226.01u

blad 4

De commissies zien met belangstelling uit naar uw reactie en ontvangen deze graag binnen **vier weken** na dagtekening van deze brief.

Hoogachtend,

Dr. G. ter Horst

Voorzitter van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel/JBZ-raad

Mr. A. Broekers-Knol

Voorzitter van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie